

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Στη λατινική υπάρχουν 3 είδη υποθετικών λόγων:

1ο είδος: Ανοιχτή υπόθεση (χωρίς να δηλώνεται αν αληθεύει ή όχι):

Υπόθεση: si (nisi) + indicativus omnium temporum)

Απόδοση: Οποιαδήποτε έγκλιση

Συνήθως:

si + indicativus praesentis indicativus praesentis (στο παρόν)

si + indicativus perfecti indicativus perfecti (στο παρελθόν)

si + indicativus futuri indicativus futuri (στο μέλλον)

2ο είδος: Υπόθεση αντίθετη με την πραγματικότητα.

Υπόθεση: si (nisi) + coniunctivus imperfecti)

Απόδοση: coniunctivus imperfecti (Για το παρόν)

Υπόθεση: si (nisi) + coniunctivus plusquamperfecti)

Απόδοση: coniunctivus plusquamperfecti (Για το παρελθόν)

3ο είδος: Υπόθεση δυνατή ή πιθανή

Υπόθεση: si (nisi) + coniunctivus praesentis)

Απόδοση: coniunctivus praesentis (Για το παρόν ή μέλλον)

Η αρνητική υποθετική που παραβάλλεται σε μια καταφατική εισάγεται με *si non* ή *si minus* (και εννοείται το ρήμα της καταφατικής)